

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Mari Chalcedonensi episcopo. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

contra omnes omnino Christianos animo concepisset, palam omnibus declarare cœpit. Nam Nouatianorum ecclesiam, quæ erat Cyzici, ab Eleusio episcopo solo æquatam, de integro exstrui mandat, grauisissimamque multam Eleusio illius vrbs episcopo se irrogaturum minatur, si non intra duorum mensium spatium suis ipsius impensis eam exædificandam curaret. Porrò autem Gentilium ritus renouare, templa eorum, vti dixi, aperire, victimas fortunæ populari, Constantinopoli in ipsa regia, vbi illius deæ statua erat locata, immolare cœpit.

De Mari Chalcedonensi episcopo.

CAP. X.

SVb idem tempus Maris Chalcedonis, vrbs Bithiniæ episcopus, manu ad imperatorem Iulianum deductus (nam cum iam erat valde exacta ætate, oculorum suffusione afflictabatur) illum grauius reprehendere, impium, desertorem ecclesiæ, Dei hostem appellare cœpit. Ille verba contumeliosa contra elocutus, episcopo par pari referre, cæcum vocare, has voces fundere: Deus tuus Galilæus nō est te curaturus. Iulianus enim Christum Galilæum, & omnes Christianos eodem nomine nuncupauit. Maris igitur paulo liberius Imperatoris maledictis occurrere: Graciam, inquit, ago Deo, qui me orbauit luminibus, ne tuū vultum, qui tam ad omnem impietatem proiectus es, aliquando aspicerem. Ad quæ quidem verba, nihil omnino respōdit Imperator, sed episcopo acerbè persecutus est. Cùm videret præterea Christianos magno honore illos prosequi, qui regnante Diocletiano, martyrio occubuisent, cumque pro certo cognosceret, complureis prompto, & alacri animo ad martyrium velle contendere, ille perinde quasi Christianos esset ab hoc beneficio repulsurus, alia via ad eos afflicandos aggreditur. Et quamquam insatiabilem crudelitatem Diocletiani temporibus usurpatam missam faciebat, non tamen à persequendo penitus se continuit. Est enim, mea quidem sententia, persecutionis genus, homines, qui quietè & tranquillè se gerunt, vlla ratione conturbare. Iulianus verò Christianis hoc pacto non parum facebat molestiæ: lege fanciuit,

SOCRAT. HISTOR.

ne Christiani literis humanioribus instituerentur. Nam cum sint (inquit) lingua ad dicendum exercitata, facile dialecticorum, qui sunt apud gentiles, argutijs occurrere poterunt.

De motu, quem contra Christianos Iulianus imperator ciebat, & quòd à Christianis pecuniã exigebat.

CAP. XI.

PORRò ab Imperatore Iuliano mandatum est, vt qui nolent Christianam religionem deserere, in palatio satellitum munere minime fungerentur: Itemq; vt omnes simulachris sacrificare properarent: Christiani in prouincijs nullos magistratus gererent. Nam lex illorum, inquit, vetat gladio vtendum contra eos, qui scelera digna morte admiserint, & propterea non sunt ad regendum idonei. Nonnullos autem assentatione & muneribus ad immolandũ allexit. Extemplò igitur tum qui verè erant Christiani, tum qui speciem Christianorum præ se ferebant, tanquam in Theatro locati, se palam omnibus patefecerunt. Nam qui recta voluntate Christianam fidem profitebantur, propenso animo balteum pro fidei defensione deponere, omniaq; cruciamentorum genera subire maluerunt, quàm Christum Seruatorem denegare. In quorum numero fuit Ioannes, Valentinianus, & Valens, qui postea sunt imperij gubernaculis potiti. Alij, qui animo parum sincero Christianam amplexabantur religionem, quique diuitias & honorem apud homines, veræ beatitudini anteferebant, abiecta cunctatione, ad immolandum se dederunt. Ex quibus vnus erat Ecebolius Sophista Constantinopolitanus: qui quidem se ad Imperatorum ingenia ac naturam conformans, dum Constantius regnabat, se ardèter fidem Christianam amplecti simulauit: dum Iulianus potiebatur imperio, Gentilitatem magnopere colere præ se tulit: Iulianoq; mortuo, religionem Christianam denuo profiteri in animum induxit. Nam ante portam ecclesiæ se pronum abiciens, sic vociferatus est: me, quasi salem insipidum pedibus conculcate. Ecebolius, sicut antea leuis & incòstas fuit, sic quoq; postea permãsit. Per id tēporis Imperator, habès in animo Persas pro iniurijs, quas in agro Romano depopulãdo fecisset, vlcisci, per fines Asiæ
ad partes